

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267623248/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Ej (som Kætter omgaaís) (a) en grim Sataniske Skare,
 Ved den Afgrund mand kand (b) oc Helfved' icke forstãnde,
 Men det dybeste Vand oc de Vand flydende Lande:
 Hves arbeidet oc var der som Afgrunden laa øde,
 Borte var Dagen klar, oc borte var Soolen hin røde.

2.
 Mærket hafde
 bespelt Af-
 grundten.
 (a) *Mætticheit.*
 (b) *Origenes in*
Genesis Hom. I.

Oc Guds Aand svefvede ofver Vandene.

Moses skriider nu frem oc vil os viidere lære
 Guds Aands Virkning beqvem, den raa Materi til ære,
 Slig Materi oc Malm, oc Verdens første Figure,
 Liggend i Mørk oc Qvalm oc i U-fructbarhed stoore,
 Med sin qvegende Kraft Guds Aand forvarmed' oc qvegde,
 Gaf den Styrke med Saft, oc til al Grøde bevegde,
 Ja som (c) Hønnen ret varm sin' eg udligger oc bruer,
 Vnder sit Bryst oc Barm, dem siden qvegner oc ruer;
 Eller som Jorden rum udaf Soel-varmen undfanger,
 Saa blef Verden, før tom, af Guds Aands qvegelse, svanger,
 At den riigelig gaf fra sig baad' Vrter oc Grøde,
 Oc Metallerne braf, med Sølf oc Guldet det røde,
 Adamanten saa skær, oc skønnest' ædele Steene,
 Samt oc Kaaber der er, med Tin oc Messing det reene.
 Samme Guds mæchtig' Aand (d) med slig stor-virkende haande,
 Aldrig udleggis kand, om vær oc anden slags Aande,
 End om hellig Aand good, Guddømmens trede Persone,
 Som saa bredde sig ud, Liif gaf den raa Skabelone.
 Fader oc Sønnen dog saadan Naturens Vndsetning
 Her tilleggis end oc, som en udvortis Forretning (e)
 Icke da anden Aand var skabt, oc kunde til være,
 Ingen oc Konsten kand foruden den ævige HÆrre.
 [15] Vi da lade det staa', oc for det siette forfære,
 Hveden Liuset kom fra, oc deilig *Phabus* hin klare.

3-
 Guds Aand
 svefvede (eller
 udbrøede sig
 vederyvege-
 lig) ofver Vand-
 ene.

(c) I lignelser, i
 sandanne for-
 borgene Sa-
 ger, i hvor vel
 de gaar, dog
 snuble de.

(d) Vær Guds
 Aand fortaas
 den ædte
 Person i Gud-
 dømmen.

(e) Den hellige
 Treenheds
 Gjerninger ud-
 vortis ere
 uadskellige.

VI.
 Guds mandat
 til Liuset, Ver-
 dens Øje.

Oc Gud sagde: Blifve Lius, oc der blef Lius.
 Skabningen ej staaer maal, naar øjet mangler oc breckis,
 Var end billedet Staal, det ingen Mestere teckis;
 Jammerligt er oc vist i Huuset i Mørket at sidde,
 Vden skinnende gniist oc uden Dagen hin hvilde.